DE SCHIJNWERPER

APRIL
2020

SLO Drenthe

Inhoud van april '20

Contact en steun SLO Drenthe	3
460 Sqn Vetrans & Friends Group	4
Operation Amherst	6
Drama van Diever	10
Short Stirling	12
De laatste, ontbrekende foto	15
Hét bevrijdingsfeest van Zuidoost Drenthe	18

Eindredactie: Peter van der Weide, secretaris SLO Drenthe

Short Stirling Het toestel van de S.A.S. en S.O.E.

Bevrijding van Kamp Westerbork

Operatie Amherst

Jack Stanley Biffen

Nederlandse en Duitse offcieren krijgsgevangen.

Bevrijdingsfeest uitgesteld

Het drama van Diever

Laatste foto De laatste, missende foto voor de begraafplaats te Schoonebeek is gevonden.

Operatie Amherst In de nacht van 7 op 8 april werden boven Drenthe 2 groepen Franse SAS gedrop;t.

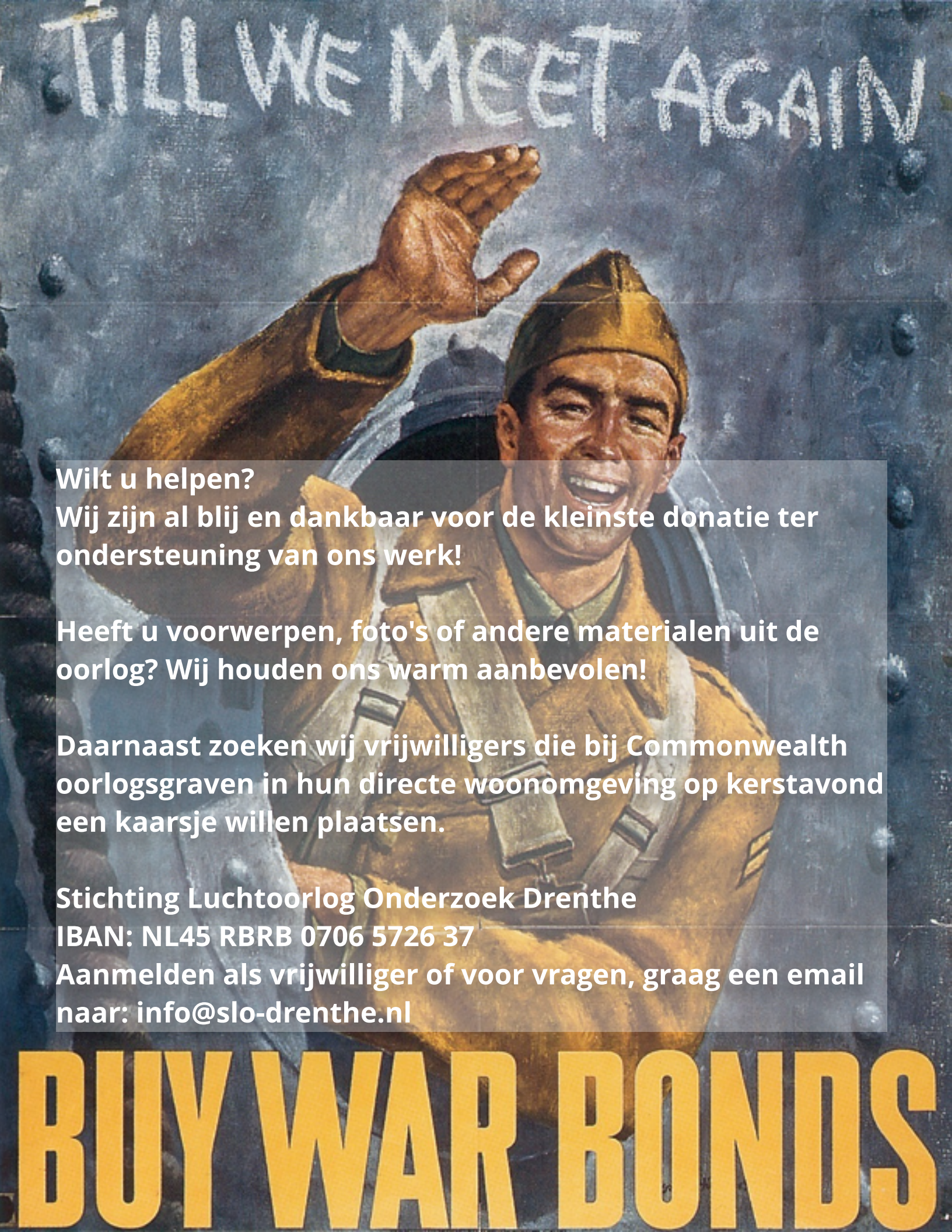

Wilt u helpen?
Wij zijn al blij en dankbaar voor de kleinste donatie ter ondersteuning van ons werk!

Heeft u voorwerpen, foto's of andere materialen uit de oorlog? Wij houden ons warm aanbevolen!

Daarnaast zoeken wij vrijwilligers die bij Commonwealth oorlogsgraven in hun directe woonomgeving op kerstavond een kaarsje willen plaatsen.

Stichting Luchtoorlog Onderzoek Drenthe
IBAN: NL45 RBRB 0706 5726 37
Aanmelden als vrijwilliger of voor vragen, graag een email naar: info@slo-drenthe.nl

460 SQUADRON VETRANS & FRIENDS GROUP

Volgend artikel is geschreven door de heer Richard Munro en gepubliceerd in het bulletin "460 Squadron Veterans & Friends Group April to June 2020 Bulletin".

Rob Wethly is de voorzitter Stichting Luchtoorlog Onderzoek Drenthe Foundation die verschillende geallieerde vliegtuigen en bemanningen herdenkt en eert, waaronder de bemanning van 460 Sqn Lancaster W4984 AR - J, bestuurd door Beresford 'Bill' Davis RAAF, die op 23 mei 1943 na een bombardement op Dortmund, neergestort bij Oud Schoonebeek (Drenthe), 14 km van Emmen Holland.
Zes bemanningsleden komen hier bij om en zijn begraven op de Algemene Begraafplaats van Schoonebeek, Nederland. De Bomrichter Clarence Goldthorpe overleefde en werd een krijgsgevangene.

De 5-koppige Wellington bemanning, te 27 OTU
vlnr: F/S Ken Dyce RAAF (Navigator); F/S Jack Biffen RAAF (Radiotelegrafist); W/O Clarence Goldthorpe RAAF (Bomrichter): Sgt Fred Ralph RCAF (Staartschutter) and F/S Bill Davis RAAF (Piloot)

(crewfoto van Ian Goldthorpe en vergroot door Chris Currie).

De nieuwsbrief van de Stichting 'The Searchlight 2019' benadrukt de eer die hun is verleend door het Aviation Heritage Lincolnshire (http://www.slo-drenthe.nl/news/Jaareditie2019.pdf):
"In september 2019 waren we aangenaam verrast door het ontvangst van een bijzondere erkenning. Stichting Luchtoorlog Onderzoek Drenthe is een officieel onderdeel van Aviation Heritage Lincolnshire, U.K. Dit voor al het belangrijke werk dat we de afgelopen jaren hebben verricht voor WWII RAF, RCAF en RAAF Bomber Command-bemanningsleden die voor onze vrijheid zijn gevallen. "
Namens iedereen in 460 squadron RAAF, felicitaties aan de Foundation - zeer welverdiend en verdiend.

Op verzoek van Rob Wethly, meer dan vijf jaar geleden, hebben Sydney-historicus Trudy Holdsworth en onze redacteur veel mensen ingeschakeld om te proberen de familie te vinden van de enige overlevende van de bemanning van de W4984, AR-J; Bomrichter Clarence Goldthorpe. De reden was dat elke grafsteen op de begraafplaats Schoonebeek een foto heeft van de vlieger - behalve één - de radiotelegrafist Jack Stanley Biffen RAAF.
We hadden de hoop letterlijk opgegeven toen de redacteur de laatste link legde in dit lange verhaal door Clarrie's zoon Ian te vinden. Ian Goldthorpe stemde ermee in om de dossiers en koffer van zijn overleden vader te doorzoeken.

Op dinsdag 10 maart, toen ik bij Ian's huis aankwam om hem naar de 460 Sqn-lunch in Watsons Bay te brengen, liet Ian me een bemanningsfoto zien die hij had gevonden - met de bemanningsnamen op de achterkant geschreven door zijn vader (genomen toen ze onder een Wellington-bommenwerper bij hun operationele trainingseenheid). Jack Stanley Biffen staarde ons aan! Na het scannen van de foto en het maken van close-ups van de gezichten, mailde de redacteur Rob Wethly en Ian Goldthorpe - Rob was ongelooflijk opgewonden en dankbaar. Het raadsel van Jack Stanley Biffen had nog een laatste wending.

Clarence Goldthorpe had de bemanning opgeschreven in omgekeerde volgorde van hoe ze stonden, met hem in het midden. Omdat Rob Wethly deze bemanning heel goed kent, ontdekte hij dat de persoon waarvan we dachten dat hij Jack Stanley Biffen was, in feite de staartschutter Sgt Fred Ralph RCAF was.
Dus het juiste gezicht is nu bevestigd aan de grafsteen van F/S Jack Stanley Biffen RAAF. Na jaren zijn de grafsteenportretten nu voltooid.

Voorzitter Rob Wethly bij de graven om de missende foto te plaatsen.

Franse SAS, voor hun dropping in Drenthe

AMHERST

Twee groepen van de Franse SAS worden in de nacht van 7 op 8 april boven Drenthe links en rechts van de lijn Assen-Hoogeveen-Meppel gedropt. Hun opdracht is:

- Verover in het operatiegebied de bruggen of verhinder hun vernieling.
- Geef informatie over de staat van de bruggen door aan het hoofdkwartier van het Canadese Corps.
- Voorkom de vernieling van de vliegvelden van Steenwijk, Eelde en Leeuwarden.
- Sticht zoveel mogelijk verwarring.
- Stimuleer en organiseer het plaatselijke verzet.
- Geef zoveel mogelijk inlichtingen door aan de Canadezen en fungeer als gids.

Maar van alle bruggen worden alleen die in Smilde en Appelscha succesvol veroverd. In heel Drenthe worden in het voorjaar van 1945 maar liefst 140 bruggen verwoest.
De Fransen springen in 47 groepen, “sticks”, van 15 man uit 47 Stirling vliegtuigen. Door het slechte weer, de grote hoogte waarvan de para’s springen en een slechte navigatie komen de verschillende sticks verspreid neer.
Twee landen in de bebouwde kom van Assen, enkele anderen op konvooien terugtrekkende Duitsers. Om al deze redenen zoekt men al snel contact met de plaatselijke bevolking om zich te oriënteren. Waar mogelijk beginnen de para’s, ondersteund door het verzet, dezelfde nacht al met het aanvallen van Duitse eenheden. Geïsoleerde groepjes parachutisten proberen vooral te overleven met hulp van de bevolking. De vergelding van de Duitsers is erg hard.

Gasselte

De Fransen die landen bij Gasselte besloten de pastorie aan te vallen. De pastorie was namelijk gevorderd door het Nationalsozialistische Kraftfahr Korps (NSKK) om er hun hoofdkwartier van te maken.

Rond de middag begon de aanval. Er werd hevig geschoten vanuit de pastorie op de Franse parachutisten. Hierbij sneuvelde korporaal Bégue en sergeant Briand raakte gewond.

Uiteindelijk trekken de NSKK'ers zich terug maar een paar hadden zich verstopt in de kelder.

Deze verscholen lieden zagen dat de pastorie na het vertrek van de Fransen werd geplunderd door Nederlanders.

Op beschuldiging van plundering werden meer dan 300 man uit het dorp in de kerk opgesloten.

De Duitsers dreigden de kerk op te blazen met alle mannen er in.

Na bemiddeling van de NSB-burgemeester werden alle mannen vrijgelaten behalve de 16 mannen die zich hadden moeten melden vanwege deelname aan de plundering .

Deze mannen werden lopend naar Gieten overgebracht en daarna in een koelwagen opgesloten. Vervolgens werden ze op 11 april 1945 overgebracht naar de gevangenis in Assen.

Twee dagen later, op vrijdag 13 april 1945, werden ze uit de gevangenis bevrijd door de Canadezen.

Een Nederlandse en Duitse NSKK officier

Duitse gevangenen te Gasselte

Franse para's met gevangenen bij Gasselte

Ongelukken
Niet alleen ten gevolge van gevechtshandelingen sterven para's, maar ook door ongelukken. Op de begraafplaats van Beilen bevindt zich het graf van de sergeant Yago Ragnacci, die na zijn sprong verdrinkt in een sloot. Jean Marie Ravenel, begraven in Smilde, komt in de problemen als zijn parachute in die knoop raakt met de parachute van een container. Hij wordt door de container verpletterd

Franse SAS in de bossen richting Assen.

Assen
De parachutisten brengen een nacht door in de boerenschuur van boer Mulder, omdat de omgeving onveilig wordt gemaakt door Duitsers en Landwachters. Toch raken ze op de ochtend van dinsdag 10 april opnieuw in gevecht met Landwachters. Tijdens het vuurgevecht van een uur wordt het rieten dak van de schuur in brand geschoten en dat stort in. Drie para’s komen in de vlammen om. Drie anderen worden dodelijk getroffen.

Op 13 april 1945 bevrijden de Canadezen twee Franse para’s in het Assense Huis van Bewaring. Voor drie para's kwam die bevrijding te laat: ze zijn op 10 april 1945 geëxecuteerd, samen met zeven gevangen genomen verzetsstrijders. Dat gebeurt in opdracht van de SD-commandant Wilhelm Petri.
Er vond nog een discussie plaats met SD-er Weber. Weber heeft terecht moeite met het doodschieten van 'geüniformeerden', zo verklaart hij later tijdens de rechtszaak.
Maar als commandant Petri voorstelt ze dan maar op de vlucht dood te schieten, vindt Weber dat ook geen goed idee. Petri krijgt bij verstek de doodstraf opgelegd. Weber moet voor 19 jaar de cel in, maar wordt vanwege een geestelijke instorting terug naar Duitsland gebracht.

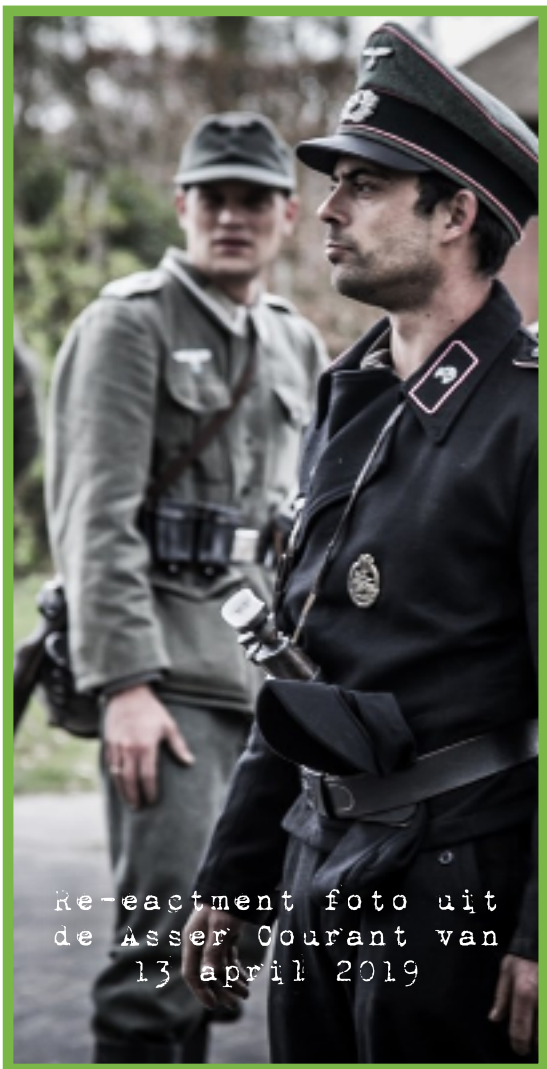
Re-eactment foto uit de Asser Courant van 13 april 2019

Moord in Fluitenberg
De para's maken contact families Lunenborg, Scholing, Strijker Vos. In de boerderij van Vos werden gevangen genomen Duitsers ondergebracht.

De Duitsers komen achter de aanwezigheid van de Fransen en gaan vanuit het Spaarbankbos het gevecht aan. De Fransen verdedigden zich fel vanuit de boerderij van Vos. Enkele Hoogeveners met militaire kledingstukken, vechten mee met de Fransen. De boerderij van Vos vliegt in brand en een Duitse munitiewagen ontploft. De para's trekken zich met de Duitse gevangenen terug achter het spoor in oostelijke richting terug.
De Duitsers nemen wraak op de bewoners van de Wijsterseweg en enkele voorbijgangers.

De woedende Duitsers vallen eerst de boerderij van Scholing binnen en schieten daar vier leden van de familie neer. Een deel van de lokale bevolking en enkele onderduikers werden gevangen genomen. Een jonge NSB-verpleegster hielp de Duitse commandant bij een eerste schifting van de gevangenen. Hierdoor kwamen velen vrij en werden anderen meegenomen met de zich terugtrekkende Duitsers.
Ze verblijven een nacht bij een boer in Eursinge. Hayo Wubs wordt vermoedelijk op de vlucht doodgeschoten.
De overige veertien worden in het bos bij Pesse door een afdeling van de Grüne Polizei geëxecuteerd.

DRAMA IN DIEVER

Drama in Diever

De Franse parachutisten zoeken in Diever direct contact met het plaatselijk verzet. Die dachten dat de bevrijding begonnen was. Als eerste wordt op 8 april NSB-burgemeester Posthumus door het verzet opgepakt. Maar de Fransen zijn niet de bevrijders. Op de ochtend van 10 april worden niettemin enkele NSB-evacués afgetuigd. Een van deze NSB'ers weet naar Steenwijk te ontkomen, waar zijn zoon deel uitmaakte van een afdeling Waffen-SS. Vroeg in de middag verschijnen de gealarmeerde Duitsers in Diever om orde op zaken te stellen. Zij splitsen zich in twee groepen. Een groep arresteert willekeurige burgers terwijl de andere groep optrekt tegen de Franse parachutisten. De plaatselijke commandant van de Binnenlandse Strijdkrachten probeert op dat moment elders de Fransen zover te krijgen dat de NSB'ers worden afgevoerd om verdere moeilijkheden te voorkomen.

Twee van zijn mensen staan achter de begraafplaats te wachten op de terugkeer van hun commandant als ze verrast worden door de komst van de SS'ers. Ze vluchten over de kale es naar de bossen en worden beschoten. Eén verzetsstrijder komt hierbij om het leven.

In het vuurgevecht dat in het dorp met de parachutisten volgt komen zo’n 10 SS'ers om het leven, waaronder de Ortscommandant van Steenwijk. In de loop van de middag worden uiteindelijk 11 gegijzelde burgers, in de leeftijd van 14 tot 62 jaar, bijeengebracht.

Uren later arriveert 's avonds de razende SD-commandant van Steenwijk; SS Hauptscharführer Habener. Hij schiet zijn wapen leeg op de gegijzelde mensen. Alleen de licht gewonde heer Westerhof weet de executie te overleven door zich urenlang dood te houden.

De lijken worden na het vertrek van de Duitsers opgebaard in het Schultehuis.

Rond de middag wordt Dwingeloo bevrijd door het Canadese leger, maar bij de Drentse Hoofdvaart kunnen ze niet verder omdat de brug van Dieverbrug kapot is. De commandant vreest dat de opmars drie dagen vertraagd wordt. Maar samen met vrijwilligers worden er uit restanten van de Wittelterbrug een noodbrug gemaakt.

In de vroege morgen van 12 april steken de eerste gevechtswagens de noodbrug over en wordt Diever bevrijd. Maar de tegenstelling tussen rouwende en feestende mensen is daar groot.

KAMP WESTERBORK

Westerbork

In Westerbork wordt het hotel bestormd waar de Duitse generalmajor Karl Böttger zijn hoofdkwartier heeft.

Böttger is sinds maart 1944 in de stad Groningen commandant van Feldkommandantur 674. Hij krijgt in april 1945 het bevel over de verdediging van Midden-Drenthe, een 26 kilometer lange linie langs de Hoogeveensche Vaart. Tijdens de aanval raakt de generaal gewond maar weet te ontkomen.

Op 10 april 1945 naderden Poolse tanks. Verbindingsofficier van der Veer ging met de fiets naar het gemeentehuis in Westerbork, daar gaven NSB-burgemeester Pijbes en zeven raadsleden zich meteen over. Kort daarna belde kampcommandant Gemmeker vanuit Lager Westerbork die geruchten hoorde over naderende tanks en soldaten.

Van der Veer antwoordde in het Engels als teken dat de geallieerden naderden. De commandant pakte zijn spullen en verliet kamp Westerbork.

SHORT STIRLING

Voor de luchtlandingsdivisies en de SOE werden de Stirling bommenwerpers speciaal uitgerust en omgebouwd.
De voor- en bovenkoepels zijn verwijderd en over de kuip heen geplaatst, waarbij de voorkant werd voorzien van helder perspex. Aan de voorkant was een kleine stoel gemonteerd, zodat de navigator de weg naar het doel kon lezen op de kaart.
Later, bij sommige Mk IV's, werden de aluminium panelen tussen het bomrichtersraam en het perspex in de voorkant van de koepel ook vervangen door helder perspex, om de kaartlezing verder te vergemakkelijken.
De Stirling zou containers, bagage en parachutisten kunnen laten afdalen.
De MK IV was ook uitgerust met ‘Rebecca/Eureka' apparatuur. De Rebecca was een kortegolf radio-ontvanger die de signalen van de Eureka op de grond oppikte. Rebecca komt van "Recognition of beacons" (Baken Herkenning) en Eureka is Grieks voor 'Ik heb het gevonden'. Verder had de Stirling een S-Phone, een draadloos telefoontoestel voor directe communicatie met de grondtroepen.
Beide werden gebruikt voor grondcommunicatie met de dropzone voor SOE en parachutisten.
Voor 'comfort' zaten de parachutisten op de vloer van de Stirling op acht rubberen matten.

STIRLING MK IV

Aan bakboordzijde was er een Elsan-toilet aan de achterzijde gemonteerd en werden er sanitairbuizen voorzien.
Het uitgangsgat van de parachutist bevond zich in de vloer achter het bommenruim; de randen van het gat waren afgerond voor een soepele uitgang en afgedekt met een houten opvouwbaar vloerpaneel. Terwijl de parachutist sprong, sloeg hij af en toe met zijn stalen helm op de rand van het gat als hij te dichtbij was. Dit werd bekend als 'het luiden van de bel'.

Op de romp werd op schouderhoogte een statische rail aangebracht, die elk elf kleine rollers bevatten, waarmee de parachutestrengen snel konden worden verzonken.
De parachutisten kregen een stick-nummer (groepsnummer), Oneven-nummers moest aan bakboord en even-nummers aan stuurboord aanhaken.
Om te voorkomen dat containers op hetzelfde moment zouden vallen als een man aan het springen was, werd een groen-licht-onderbreker-systeem geïnstalleerd.
De zwaarste container werd als eerste afgeworpen. Elke container werd geladen tot een maximum van ongeveer 160 kilo en uitgerust met een katoenen parachute van 8.5 meter.
De positie van elke container in het bommenruim was cruciaal voor het gewicht en de balans van de Stirling.

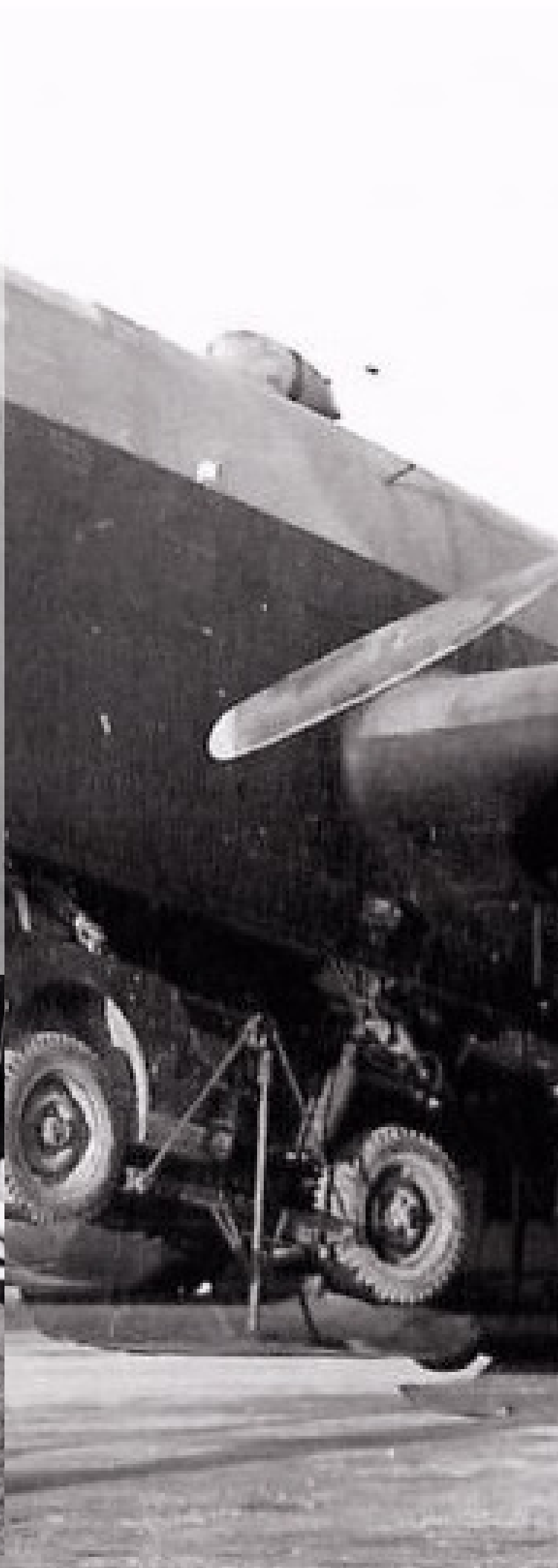

N I E U W S B U L L E T I N DINSDAG 10 April 1945.

DE STRIJD IN ONS VADERLAND. De strijd in ons land ontwikkelt zich zeer gunstig, doch nog steeds worden de berichten met de grootste voorzichtigheid doorgegeven. Bovendien wil men door het vermelden van de geallieerde successen en de juiste positie der legers, den vijand geen waardevolle inlichtingen verschaffen. Derhalve zijn de berichten wazig, maar tusschen de regels door kunnen wij daaruit toch opmaken, dat de situatie aan alle frontdeelen in ons land volkomen door de geallieerden wordt beheerscht.
De in ons land neergelaten parachutisten verrichten uitstekend werk. In een frontbericht werden heden morgen hun operaties een succes genoemd. Het geallieerde hoofdkwartier deelt ten aanzien van deze operaties mede, dat de parachutisten hun door de radio verstrekte opdrachten uitstekend weten uit te voeren. Alle contact met het leger is nog niet noodig, want ze weten zichzelf uitstekend te redden.
Het kan niet anders of deze parachutisten zijn in den nacht van Zaterdag op Zondag over een zeer uitgebreid gebied gelend. De berichten welke althans doorgegeven worden getuigen daarvan. Een oorlogscorrespondent van "Exchange Telegraph" berichtte gisteremmiddag dat de neergelaten luchtlandingstroepen een verbinding hadden tot stand gebracht met gepantserde eenheden van de 4e Canadeesche divisie. Dit had plaats op 1½ km. ten Noord-Oosten van Zwolle, langs de spoorlijn naar Meppel. Gisteravond deelde Radio Oranje mede, dat Canadeesche troepen hun verbinding met de parachutisten hadden tot stand gebracht ergens ten Zuiden van Groningen. Dit bericht werd nog eens met nadruk herhaald, waarmee men waarschijnlijk te kennen wilde geven, dat hier de stad Groningen en niet de provincie werd bedoeld. In dat geval zouden de luchtlandingsoperaties dus hebben plaats gehad over een gebied dat vrijwel geheel Drenthe en een deel van Overijsel bestrijkt.
De parachutisten hebben voorts een belangrijke spoorburg opgeblazen en zij veroverden een belangrijk wegenknooppunt, welke evenwel nog niet nader aangeduid kon worden.
De steden Meppel en Zwolle worden thans hevig bedreigd. Volgens Radio Amerika zijn de Canadeezen reeds in Meppel doorgedrongen en staan zij op dat punt 10 km. van het IJsselmeer. Reuter meldt dat een dijk is opgeblazen tusschen Meppel en Zwolle ... is komen te staan ... geisoleerd ... Afsluitdijk.
Radio ... en veroverd t... reekt van oprukk... k krijge, dat de ... sche troepe... getal, waarvan ... van bevindt ...
Vanaf Z... n geallieerde ... oor-
De Britten hebben ... thans ... over de rivier de Leine gevestigd. Zoowel Bremen als Hannover ... in brand.

Bronnen Operatie Amherst:

drentheindeoorlog.nl

rtvdrenthe.nl

saak.nl

battlefieldtours.nu

magazine.defensie.nl

SAS bij de boerderij van POL nabij Witteveen

SAS en burgers bij de brug over de Reest

SAS in de bossen van Gasselte

DE LAATSTE ONTBREKENDE FOTO

In de afgelopen jaren heb ik uitgebreid gezocht naar foto's van de tijdens de 2de Wereld Oorlog gesneuvelde militairen, die sinds het einde van de oorlog zijn begraven op de algemene begraafplaats in Schoonebeek.

De zoektocht naar de 25 gezichten van de gesneuvelde was geen makkelijke en zoals altijd zit het venijn in de staart, of zoals in dit geval in de moeilijke en bijna onmogelijk te vinden foto's. De eerste foto's waren in het algemeen snel gevonden, zo leverde archief onderzoek, contact met nabestaanden, krantenarchieven en internet al snel de eerste foto's op....
En dan wordt het lastiger en heb ik er voor gekozen om met behulp van stamboom onderzoek nabestaanden te traceren met wie ik nog niet in contact was en daarnaast ook contact op te nemen met historische verenigingen in de geboorteplaats en/of voormalig woonplaats van de gesneuvelde militair. Dat leverde een aantal nog ontbrekende foto's op en daarnaast ook de nodige waardevolle contacten met deze nabestaanden.

Gedurende die zoektocht van jaren, was het mij inmiddels gelukt om 23 van de 25 oorlogsgraven weer een gezicht te geven en bleven er twee namen nog een lange tijd zonder gezicht, te weten Guy Dermot Spyers uit Engeland en Jack Stanley Biffen uit Australië. Januari 2019 lukte mij het om een foto van Guy Dermot Spyers te verkrijgen via familie van zijn moeders kant.

Over deze zoektocht en het bijzondere verhaal, in de volgende editie meer.

Jack Stanley Biffen

Van links naar rechts, K.D. Dyce, J.S. Biffen, C. Goldthorpe, F.W. Ralph en B.M.T. Davis.

Die laatste foto, waarvan ik alleen nog maar hoopte en alle opties had benut.
In de zoektocht naar de foto van Jack Stanley Biffen, ben ik in contact gekomen met diverse verre familieleden van Jack Stanley Biffen in Australië met steeds helaas hetzelfde negatieve resultaat, geen foto of foto's waarvan niet bekend was wie de persoon op de foto is.

Met de hulp van de in Sydney gevestigde Historica Trudy Holdsworth en de redacteur van 460 Squadron Veterans & Friends Group, Richard Munro, lukte het uit eindelijk om twee achternichten van Jack Stanley Biffen te traceren in Australië, nadat het contact gelegd was werd al snel duidelijk dat beide ook niet de gezochte foto van Jack Stanley Biffen konden aanleveren. Zelfs oproepen in lokale media en kranten in Australië leverde niet de zo gezochte foto op of zelfs een mogelijke optie. Ten einde raad en inmiddels vele jaren verder en alle mogelijkheden benut zonder het gewenste resultaat, bleef er nog maar één optie over.

Bij de crash van de Lancaster W4984 AR-J van het 460 AAF squadron, waarvan Jack Stanley Biffen als radiotelegrafist deel uit maakte was niet de gehele bemanning omgekomen en wist de bommenrichter Clarence Goldthorpe het toestel nog tijdig met behulp van parachute te verlaten en heeft als krijgsgevangen in Duitsland de oorlog overleeft en keerde terug na de oorlog terug naar Australië.

Mijn allerlaatste optie was het traceren van de familie van Clarence Goldthorpe en met de beschikbare gegevens lukte het om verdere waardevolle informatie te vinden, maar helaas vanwege privacy wetgeving slaagde ik er niet in om adresgegevens te verkrijgen. Daar waar ik strandde, lukte het Richard Munro samen met zijn redactieleden wel en werd de zoon van Clarence Goldthorpe, Ian Goldthorpe getraceerd.

...ontdekte ik snel dat de namen op de foto in omgekeerde volgorde moesten worden gelezen...

Na een telefoon gesprek en een bezoek lukte het Richard Munro om Ian Goldthorpe enthousiast te krijgen om de oude fotoboeken van zijn overleden vader te doorzoeken..... Dit was echt de allerlaatste mogelijkheid om nog een foto van Jack Stanley Biffen te vinden!

Op dinsdag 10 maart, toen Richard Munro aan kwam bij het huis van Ian Goldthorpe om gezamenlijk naar een lunch van het 460 Squadron te gaan in Watsons Bay, toonde Ian Goldthorpe een bemanningsfoto die hij had gevonden in één van de fotoboeken van zijn vader, met op de achterkant met de hand geschreven door zijn vader, de namen van de bemanningsleden.
De foto toont vijf bemanningsleden voor een Wellington bommenwerper tijdens hun operationele training in Canada... Waaronder Jack Stanley Biffen!
Na het scannen van de foto en het maken van close-ups van de gezichten, stuurt Richard Munro mij per email de foto's en ben ik aangenaam verrast, ongelooflijk onder de indruk, opgewonden en dankbaar, lees ik de email en bekijk de foto's en zie Jack Stanley Biffen en weet dat mijn zoektocht is volbracht, 25 van de 25!

Verkeerd om?
De zoektocht naar de foto van Jack Stanley Biffen, krijgt nog een laatste wending. Clarence Goldthorpe had de namen van de bemanningsleden, achter op de foto in omgekeerde volgorde geschreven, dit in tegenstelling tot hoe ze zijn afgebeeld op de foto met Clarence Goldthorpe staand, in het midden.
Omdat ik deze bemanning heel goed ken en veel archiefstukken bezit en foto's van de overige bemanningsleden ontdekte ik dat er ergens iets niet klopte!
Ik weet dat de staartschutter van de Lancaster W4984 Fred Ralph, lang van postuur was, iets wat redelijk ongebruikelijk was voor een staartschutter, dit omdat de staartkoepel erg klein is.

Op de deze foto was Fred Ralph bijna de kleinste van de vijf en nader onderzoek van de foto leverde nog meer details op die niet klopte....
En ontdekte ik al snel dat de namen van de op de foto aanwezige bemanningsleden in omgekeerde volgorde moesten worden gelezen.
De persoon waarvan Richard Munro en Ian Goldthorpe dachten dat het Jack Stanley Biffen was..., was in werkelijkheid Fred Ralph en de persoon waarvan men dacht dat het Fred Ralph was, is in werkelijkheid dus Jack Stanley Biffen!
En daarmee komt dan deze zoektocht tot een werkelijk goed einde en heeft ook Jack Stanley Biffen weer een gezicht!

2020, 75 JAAR VRIJHEID

2020, 75 jaar bevrijding een uniek jaar!
Het verhaal van het Bevrijdingsfeest Schoonebeek 2020 begint feitelijk op 17 december 2017 aan een Schoonebeker eettafel.
Daar zaten Rob Wethly (Stichting Luchtoorlog Onderzoek Drenthe), Ernst-Jan Bouwers (Schoonebeek in Actie) en Kees Veenstra (Schoonebeek in Actie) om eens goed na te denken over wat we in 2020 wilden doen voor het Bevrijdingsfeest. Een memorabel jaar vanwege 75 jaar bevrijding in Nederland. De samenwerking tussen Schoonebeek in Actie en Stichting Luchtoorlog Onderzoek Drenthe bij het organiseren van het Bevrijdingsfeest in 2015 was dermate goed bevallen, dat we dit in ieder geval weer samen op wilden zetten.

Stichting Luchtoorlog Onderzoek Drenthe
De inbreng in dit grootse Bevrijdingsfeest zou voor Stichting Luchtoorlog Onderzoek Drenthe bestaan uit een grote en unieke expositie over de 2e Wereld 'Lucht'oorlog in deze regio, met unieke verhalen, achtergrond informatie, voorwerpen en documenten. Daarnaast veel ruimte voor educatie, speciale lesprogramma's voor de basisscholen en op 4 mei aansluitend aan Dodenherdenking, de gelegenheid voor alle nabestaanden de expositie in besloten sfeer te bezoeken. Voor Dodenherdenking in het bijzonder waren vele nabestaande uitgenodigd en bereid gevonden om aanwezig te zijn in Schoonebeek.

Canadese bevrijders te Coevorden

EN TOEN WERD ALLES ANDERS

Met het uitwerken van de alle ideeën ontstonden er ook nieuwe inzichten, over hoe we onze presentaties vorm wilde geven en na een wat trage start lagen we op koers, in alle opzichten. De proefdruk van onze presentatie poster zag er goed uit en nu door!

Maar toen sloeg de corona-crisis in alle hevigheid toe.
Maandag 16 maart zijn we als Regiegroep van het Bevrijdingsfeest Schoonebeek 2020 nog bij elkaar gekomen. Er was slechts één agendapunt: wat gaan we doen?
Gezien alle berichtgevingen van dat moment wisten wij: we mogen onder geen enkel beding het risico op besmettingsgevaar nemen. En wilde geen concessies doen aan ons unieke evenement. Na rijp beraad werd het besluit genomen om het Bevrijdingsfeest uit te stellen en het hele programma naar volgend jaar mei 2021 te verschuiven!

Na enkele dagen van bezinning en het verwerken van de teleurstelling is het besluit bekend gemaakt en zijn alle nabestaanden aansluitend geïnformeerd. Warme, positieve en begripvolle reacties volgenden al snel. Die waren natuurlijk zeer welkom en dat geeft ons ook weer de moed en de energie om het volgend jaar, als de omstandigheden het toelaten, alsnog dat geweldige programma met z'n allen uit te voeren.

Er ligt nu al een fantastische basis, op naar volgend jaar!

SST GRONINGEN.
VGEN/ TEL.6.

25 MRT. 1944

V E R H B A A L

en van een Engelsch-
er)in den avond van
rtemeer,Gemeente Emmen,

Naar aanleiding van het op Woensdag 22 Maart 1944,te on-
gevoer 21,30 uur,neerstorten van een brandend Engelsch Vlieg-
tuig (bommenwerper)aan de Westzijde van de Kamerlingswijk on-
der Zwartemeer,Gemeente Emmen,heb ik -
Sietze van der Hoek, Hoofdwachtmeester,behoorende tot opgemelde
Groep,na bekomen opdracht van mijn Groepscommandant een onder-
zoek ingesteld.
Bij aankomst bleek mij,dat het omlang gestorte Engelsc
Vliegtuig was een vier motorige bommerwerper,waarvan de wr
stukken over eenige honderden meters verspreid lagen.
In verschillende doelen daarvan woedde een hevige
Bij het vliegtuig werden geen brisant- of brandbomm
gevonden.
De motoren en [illegible] overgroote deel van de wrakstukke
onder het [illegible] en over het veld lagen ver
Tu[illegible]

SLO Drenthe